sygn. akt: **D 8/2020**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodnicząca: radca prawny **Bożena Bielecka**

Sędziowie: radca prawny **Ewa Piórecka - sprawozdawca**
radca prawny **Renata Majerowska**

Protokolant: aplikantka radcowska Aleksandra Zawiślak

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Huberta Ząbka**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…)r.

sprawy radcy prawnego (…), urodzonego dnia (…)r. w (…), syna (…) i (…), zamieszkałego (…)

Obwinionego o to, że:
w dniu (…)r. przyjął od p. (…)pełnomocnictwo ogólne, sporządzone na papierze firmowym Kancelarii Radców Prawnych (…), przy czym czynności tej dokonał z naruszeniem przepisu prawa, tj. normy przewidzianej w art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, a więc nie wykonując zawodu w ramach stosunku pracy, kancelarii radcy prawnego czy też spółce i nie zawierając z (…)umowy cywilnoprawnej określającej zakres pomocy prawnej, terminy i warunki jej wykonywania oraz wynagrodzenie,

tj. czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach

prawnych w zw. z art. 8 ust. 1 i ust. 4 ustawy o radcach prawnych oraz w zw. art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

I. uznaje obwinionego r. pr. (…)**winnym tego, że:**

w dniu (…)r. przyjął od p. (…)pełnomocnictwo ogólne, sporządzone na papierze firmowym Kancelarii Radców Prawnych (…), przy czym czynności tej dokonał z naruszeniem przepisu prawa, tj. normy przewidzianej w art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, a więc nie wykonując zawodu w ramach stosunku pracy, kancelarii radcy prawnego czy też spółce i nie zawierając z (…)umowy cywilnoprawnej określającej zakres pomocy prawnej, terminy i warunki jej wykonywania oraz wynagrodzenie,

tj. czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 8 ust. 1 i ust. 4 ustawy o radcach prawnych oraz w zw. art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

II. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 oraz ust.2 ba ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych)

III. na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych orzeka zakaz wykonywania patronatu za okres dwóch lat.

IV. na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…)na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1480 zł (słownie: tysiąc czterysta osiemdziesiąt złotych).

Przewodnicząca	Członkowie	
Bożena Bielecka	Ewa Piórecka	Renata Majerowska

sygn. akt: D 8/2020

Uzasadnienie

Okręgowa Izba Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…) r. otrzymała skargę Pani (…)na postępowanie radcy prawnego (…), który jak stwierdziła, zobowiązał się jej pomóc w uzyskaniu odszkodowania za błąd medyczny, jednakże nie podjął w tym zakresie żadnych czynności. Zarzuciła radcy prawnemu kłamstwa, ignorancję i zaniechanie działania. Skarżąca podniosła, że na spotkaniu w dniu (…)r. umówiła się z radcą prawnym, że opłata za pomoc wyniesie 10% lub 15% i będzie naliczona od uzyskanej kwoty odszkodowania, i że w tym dniu podpisała pełnomocnictwo. Poinformowała, że podczas spotkania w dniu (…)r. radca prawny powiedział, że napisał do (…) zawiadomienie o zdarzeniu i zażądał odszkodowania w kwocie 100.000 zł i podania ubezpieczyciela, a w trakcie rozmowy telefonicznej w dniu (…)r. poinformował, że czeka na odpowiedź od ubezpieczyciela i jak będzie coś wiedział, to się odezwie. Jednakże radca prawny nie odezwał się, jak stwierdziła Skarżąca, a od dnia (…) r. nie odbierał od niej telefonów ani też sms-ów i dlatego też, dnia (…)r. wysłała cofnięcie pełnomocnictwa. Pomimo cofnięcia pełnomocnictwa, Skarżąca podkreśliła w skardze, że kilkakrotnie próbowała się skontaktować z radcą prawnym lecz bezskutecznie. Dlatego też postanowiła sprawdzić, czy radca prawny (…)zajmował się jej sprawą, czy został złożony wniosek o odszkodowanie i zadzwoniła do kilku instytucji jednakże nigdzie taki wniosek nie został złożony.

Zastępca Rzecznika postanowieniem o sygn. akt RD-(…)z dnia (…)r. wszczął dochodzenie w przedmiotowej sprawie, uzasadniając decyzję tym, że ze skargi wynikało, iż radca prawny (…)w dniu (…)r. zobowiązał się pomóc Skarżącej w uzyskaniu odszkodowania za błąd medyczny, a przez następne pół roku nie wykonał na rzecz Skarżącej żadnej czynności.

Skarżąca (…)podczas przesłuchania w dniu (…)r. zeznała, że telefon do radcy prawnego (…)otrzymała od znajomej i że nie stać jej było na płatną pomoc prawną. Potwierdziła swoje zarzuty zawarte w skardze. Skarżąca zeznała, że na spotkaniu z radcą prawnym w jej domu, w dniu (…)r. spytała się czy zostanie podpisana umowa ale radca prawny stwierdził, że wystarczy samo pełnomocnictwo, które podpisała, co ją zdziwiło. Podpisując pełnomocnictwo widziała, że w jego treści figuruje również radca prawny (…). Skarżąca potwierdziła, że radca prawny na spotkaniu w tym dniu ustalił, że wynagrodzenie rozliczone zostanie po załatwieniu sprawy i wyniesie 10-15% na rzecz Kancelarii (…)

albowiem w tej Kancelarii pracuje. Skarżąca zeznała, że na spotkaniu w dniu (…)r., na którym wręczyła radcy prawnemu dwa ważne dokumenty została poinformowana, że radca prawny wystąpił o odszkodowanie. Skarżąca w okresie od (…) do (…)r. telefonując i wysyłając sms –y usiłowała spotkać się z radcą prawnym, jednakże bezskutecznie. Nie doszło również do spotkania w (…)r. Skarżąca zeznała, że wszystkie dokumenty, które przekazała radcy prawnemu zostały jej zwrócone w Kancelarii (…)w (…)r .

Przesłuchana w dniu (…) r. w charakterze świadka radca prawny (…)zeznała, że mec. (…) faktycznie przyjął sprawę i pełnomocnictwo w domu (…) oraz dokumentację, która była niewystarczająca do wniesienia sprawy i z dokumentów nie wynikało żeby sprawa dotyczyła błędu w sztuce medycznej. Na przełomie sierpnia i września pokrzywdzona (…)dostarczyła pozostałe dokumenty. Świadek zeznała, że Pokrzywdzona przez cały czas miała świadomość, że dokumenty są niewystarczające. W międzyczasie Pokrzywdzona dała jej znać, że skontaktowała się z mec. (…) i umówili się na spotkanie w dniu (…), jednak do spotkania nie doszło, ponieważ Pokrzywdzona była u lekarza. Świadek zeznała, że ani ona, ani mec. (…)nigdy nie składali deklaracji, że w sprawie Pani (…) wniesione zostało powództwo, ale że nad sprawą pracują. Sprawa była wątpliwa i dokumentację przekazali do specjalisty ortopedy specjalizującego się w chirurgii kolana. Pokrzywdzona jednak odmówiła propozycji umówienia jej na spotkanie z tym specjalistą. Pokrzywdzona prowadziła korespondencję ze świadkiem w okresie (…)r. – (…)r. pomimo, że korespondencyjnie wypowiedziała pełnomocnictwo radcy prawnemu w dniu (…)r. Ponadto świadek zeznała, że nie doszło do podpisania umowy ponieważ Pani (…)twierdziła, że nie ma środków na pokrycie honorarium i postanowili pomóc Pokrzywdzonej nieodpłatnie.

Odnośnie co do możliwości podejmowania przez radcę prawnego (…) prowadzenia indywidualnych spraw klientów kancelarii ”(…)” świadek oświadczyła, że funkcjonuje on jako pełnomocnik spółki, jako akcjonariusz ma prawo do dywidendy i na tej podstawie jest on uprawniony do wykonywania zawodu radcy prawnego i reprezentowania klientów Spółki. Świadek złożyła do akt sprawy pełnomocnictwo ogólne udzielone radcy prawnemu (…) w dniu (…)r. do reprezentowania Spółki przed sądami powszechnymi wszystkich instancji, władzami państwowymi, urzędami, organami administracji publicznej oraz podmiotami gospodarczymi, osobami fizycznymi, a także do składania w imieniu spółki oświadczeń i wniosków, w tym procesowych w kontaktach z w/w podmiotami.

Po przeprowadzeniu niezbędnych czynności w trakcie prowadzonego dochodzenia, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie działając na podstawie art. 313 k.p.k. w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o

radcach prawnych, wydał dnia (…)r. postanowienie o przedstawieniu zarzutu. Zastępca Rzecznika postanowił przedstawić radcy prawnemu (…) zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w dniu (…)r. przyjął od Pani (…)pełnomocnictwo ogólne, sporządzone na papierze firmowym Kancelarii Radców Prawnych (…), przy czym czynności tej dokonał z naruszeniem przepisu prawa, tj. normy przewidzianej w art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, a więc nie wykonując zawodu w ramach stosunku pracy, kancelarii radcy prawnego czy też spółce i nie zawierając z (…) umowy cywilnoprawnej określającej zakres pomocy prawnej, terminy i warunki jej wykonywania oraz wynagrodzenie, tj. czyn, który stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 8 ust. 1 i ust. 4 ustawy o radcach prawnych oraz w zw. art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

Podczas przesłuchania w dniu (…)r. radca prawny przyznał, że nie zawarł ze Skarżącą pisemnej umowy, która zgłosiła się z problemem podejrzenia błędu medycznego albowiem było to za wcześnie, jak również z uwagi i na to, że była osobą niezamożną i nie był to moment na branie wynagrodzenia. Spotkał się ze Skarżącą w roku(…)dwukrotnie, w (…) gdy otrzymał pełnomocnictwo i we (…) w związku z przekazaniem dokumentów medycznych związanych z leczeniem, a ostatni kontakt związany był z odbiorem dokumentów i wypowiedzeniem pełnomocnictwa w (…)r. W ocenie Obwinionego, w świetle otrzymanych od Skarżącej dokumentów, było za wcześnie na proces sądowy, leczenie trwało, Pani (…)czekała na zabieg, a błąd medyczny ocenia się w momencie zakończenia leczenia, sprawą się zajmował, konsultował ze znajomymi. Skarżąca jednak oczekiwała jakichś rezultatów. Odnośnie zaś pełnomocnictwa wystawionego na druku (…)Obwiniony oświadczył, że wystawił pełnomocnictwo na papierze firmowym Kancelarii (…)albowiem jest akcjonariuszem tej Spółki.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w oparciu o materiał dowodowy w prowadzonej sprawie i wyjaśnieniu istotnych okoliczności sprawy wydał w dniu (…)r. postanowienie o zamknięciu dochodzenia.

Następnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie art. 68 [1] ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie wniosek o ukaranie radcy prawnego (…)obwinionego o to, że w dniu (…)r. przyjął od Pani (…)pełnomocnictwo ogólne, sporządzone na papierze firmowym Kancelarii Radców Prawnych (…), przy czym czynności tej dokonał z naruszeniem przepisu prawa, tj. normy przewidzianej w art. 8 ust. 1 ustawy

o radcach prawnych, a więc nie wykonując zawodu w ramach stosunku pracy, kancelarii radcy prawnego czy też spółce i nie zawierając z (…)umowy cywilnoprawnej określającej zakres pomocy prawnej, terminy i warunki jej wykonywania oraz wynagrodzenie, czyli za czyn który stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 8 ust. 1 i ust. 4 ustawy o radcach prawnych oraz w zw. art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

Wniosek o ukaranie radcy prawnego (…)został rozpoznany na rozprawie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na rozprawie wniósł o uznanie Obwinionego radcę prawnego (…)winnym za zarzucane przewinienie dyscyplinarne i wymierzenie Obwinionemu kary pieniężnej w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz zakaz wykonywania patronatu na czas dwóch lat.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o niebudzący zastrzeżeń zebrany materiał dowodowy.

Postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie ma na celu ustalenie czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne w szczególności postanowienia ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz zasady Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu jednej spośród skatalogowanych kar dyscyplinarnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod rozwagę treść dokumentów dopuszczonych jako dowód w sprawie, dał wiarę tym dokumentom, bowiem nie znalazł podstaw by kwestionować ich wiarygodność. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął, że w ramach przeprowadzonego w sprawie postępowania zostały zbadane wszystkie okoliczności warunkujące prawidłową ocenę przesłanek odpowiedzialności dyscyplinarnej Obwinionego.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych

obowiązków zawodowych.

Natomiast art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych stanowi, że radca prawny wykonuje zawód w ramach stosunku pracy, na podstawie umowy cywilnoprawnej, w kancelarii radcy prawnego oraz w spółce:

- cywilnej lub jawnej , w której wspólnikami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę prawną na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej,

- partnerskiej, w której partnerami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę prawną na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej,

- komandytowej lub komandytowo - akcyjnej, w której komplementariuszami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę prawną na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Zaś zgodnie z art. 8 ust. 4 cytowanej ustawy o radcach prawnych, zakres pomocy prawnej, terminy i warunki jej wykonywania oraz wynagrodzenie określa umowa.

W świetle art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, Radca prawny podczas świadczenia pomocy prawnej ma obowiązek przyczyniać się do ochrony i umacniania porządku prawnego, a czynności zawodowe wypełniać sumiennie i zgodnie z przepisami prawa. Zobowiązany jest także postępować godnie i uczciwie, kierując się zasadami etyki radcy prawnego.

W dokumentach zgromadzonych w trakcie prowadzonego dochodzenia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, znajduje się pełnomocnictwo, na mocy którego, radca prawny (…)jako profesjonalny pełnomocnik, przyjął w dniu (…)r. od Skarżącej (…)pełnomocnictwo ogólne, sporządzone na papierze firmowym "(…)", oraz pełnomocnictwo z dnia (…)r., na mocy którego, radca prawny (…)działając w imieniu (…) udzieliła pełnomocnictwa ogólnego (…)upoważniającego do reprezentowania spółki przed sądami powszechnymi wszystkich instancji, władzami państwowymi, urzędami, organami administracji publicznej oraz przed podmiotami gospodarczymi, osobami fizycznymi, a także do składania w imieniu

spółki oświadczeń i wniosków, w tym procesowych w kontaktach z w/wym podmiotami.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie przyjął i podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż pełnomocnictwo udzielone w dniu (…)r, przez radcę prawnego (…)upoważniało Obwinionego do reprezentowania interesów Spółki przed podmiotami wymienionymi w pełnomocnictwie, nie upoważniało jednak Obwinionego, będącego akcjonariuszem (…), do reprezentowania pokrzywdzonej (…)w ramach niniejszej Spółki.

Radca prawny, według cytowanego art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, może wykonywać zawód - świadczyć pomoc prawną zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy - poprzez zawarcie umowy o pracę, na podstawie umowy cywilnoprawnej, a także poprzez prowadzenie kancelarii radcy prawnego we własnym imieniu i na własny rachunek lub bycia wspólnikiem spółki wskazanej w tym przepisie. Nie ulega wątpliwości, że radca prawny może wykonywać zawód w każdej z tych form organizacyjno-prawnych, a także jednocześnie w różnych formach. Ograniczenie odnosi się do spółki komandytowej i spółki komandytowo-akcyjnej, w których radca prawny może wykonywać zawód prawny wyłącznie jako komplementariusz. Przepis art. 8 ust.1 ustawy o radcach prawnych określa dopuszczalne formy wykonywania zawodu radcy prawnego i przewiduje zamknięty katalog form wykonywania zawodu radcy prawnego (Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 17 listopada 2014 r.).

Aby reprezentować interes Pokrzywdzonej w ramach w/w spółki Obwiniony, zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych, musiałby pozostawać jej komplementariuszem, a tak w rzeczywistości nie było. W zaistniałej sytuacji, obowiązkiem Obwinionego w świetle postanowień art. 8 ust. 1 i 4 ustawy o radcach prawnych było sporządzenie z Pokrzywdzoną umowy cywilnoprawnej, którego to obowiązku nie dopełnił, jak zeznał podczas przesłuchania w dniu (…)r. w toku prowadzonego dochodzenia. Zeznał również, w trakcie tego przesłuchania że ze Skarżącą spotkał się tylko podczas przyjęcia pełnomocnictwa, otrzymania dokumentacji oraz w momencie zwrotu całości dokumentacji medycznej Skarżącej. Na rozprawie przed Sądem Dyscyplinarnym Obwiniony zeznał, że nie zawarł umowy w formie pisemnej z Pokrzywdzoną albowiem żaden przepis nie nakłada takiego obowiązku, a pisemna umowa byłaby wskazana tylko kiedy powstaje roszczenie nadające się do przedstawienia w sądzie. Takie stanowisko nie może być akceptowalne albowiem jest sprzeczne z ust. 4 art. 8 ustawy o radcach prawnych jak również z postanowieniem § 3 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (wprowadzonego uchwałą Nr 94/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015r.),

stanowiącym, iż radca prawny świadczy pomoc prawną na podstawie umowy o świadczenie pomocy prawnej, która powinna w szczególności określać zakres pomocy prawnej, warunki jej wykonywania oraz wynagrodzenie. Nadto zgodnie z ust. 2 § 3 Regulaminu, radca prawny powinien dążyć do tego, aby umowa była sporządzona na piśmie, chyba że dotyczy doraźnej pomocy prawnej. W rozpatrywanej sprawie w żadnej mierze nie można mówić o doraźnej pomocy prawnej.

Radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniając profesjonalny charakter działania. Radca prawny, jako profesjonalny pełnomocnik, sporządzając pełnomocnictwo winien uwzględnić wszystkie wymogi formalne przewidziane w tym zakresie przez obowiązujące przepisy prawne. Przede wszystkim Obwiniony nie miał podstaw prawnych do wystawienia pełnomocnictwa na formularzu Kancelarii Radców Prawnych będąc jej akcjonariuszem, jak również przyjmując pełnomocnictwo od Pokrzywdzonej winien podpisać umowę cywilnoprawną określającą zakres pomocy prawnej, terminy i warunki jej wykonywania oraz wynagrodzenie za świadczoną pomoc prawną.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie ulega wątpliwości, że do obowiązków radcy prawnego po przyjęciu pełnomocnictwa, należało sporządzenie umowy cywilnoprawnej, jak również informowanie Skarżącej o ewentualnych podejmowanych czynnościach, prowadzonych rozmowach i konsultacjach w przedmiotowej sprawie, czego Obwiniony zaniechał.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdził, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowo ustalił i zweryfikował stan faktyczny sprawy, w związku z podniesionymi zarzutami przez Skarżącą uznając, że doszło do naruszenia zasad etyki radcy prawnego. Zarzut przedstawiony Obwinionemu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego we wniosku o ukaranie jest zasadny, a wina w dopuszczeniu się zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego nie budzi wątpliwości.

Czyn określony we wniosku o ukaranie stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 8 ust. 1 i ust. 4 ustawy o radcach prawnych oraz w związku z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

Działanie radcy prawnego, wyżej opisane, nie spełniało norm postępowania wynikających z postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz ustawy o radcach

prawnych. Dodatkowo należy zauważyć, że zachowania jakich dopuścił się radca prawny wpływają negatywnie na postrzeganie przez opinię publiczną jakości i znaczenia usług świadczonych przez samorząd radcowski.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, adekwatną formą reakcji na przewinienie dyscyplinarne, którego dopuścił się Obwiniony, jest kara pieniężna w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przewidziana w art. 65 ust. 1 pkt. 3 oraz ust. 2 ba ustawy o radcach prawnych oraz przewidziany w art. 65 ust. 2 ustawy o radcach prawnych zakaz wykonywania patronatu na czas dwóch lat. Wymierzając powyższą karę dyscyplinarną, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, nie przyznanie się do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, dotychczasową karalność Obwinionego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że kara ta pozwoli zrealizować cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć względem Obwinionego. Kara ta stanowi wystarczająco dotkliwą karę za przewinienie dyscyplinarne, którego dopuścił się radca prawny w przedmiotowej sprawie. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie celowe jest wymierzenie Obwinionemu bardziej dotkliwej kary dyscyplinarnej wymienionej w art. 65 ustawy o radcach prawnych.

W świetle ustalonych okoliczności sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał ponadto, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego będzie orzeczenie wobec Obwinionego dodatkowo zakazu wykonywania patronatu na okres 2 lat. Zgodnie z art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny wykonując obowiązki patrona powinien dołożyć należytej staranności aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu wiedzę i doświadczenie oraz kształtując jego postawę etyczną. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Obwiniony popełniając zarzucane mu przewinienie dyscyplinarne nie może sprawować funkcji patrona albowiem nie daje on rękojmi należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w powołanym art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje oparcie w przepisie art.70^6 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. O obciążeniu obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 1.480,00 zł Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego w związku z art. 70^6 ust. 3 ustawy. Na powyższą kwotę składają się wydatki na przesyłki pocztowe oraz wynagrodzenia sędziów Okręgowego Sądu

Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodnicząca	Członkowie	
Bożena Bielecka	Ewa Piórecka	Renata Majerowska